

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/223/2016
Identifikačné číslo spisu:	2113221581
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2113221581.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. W., trvale bytom v T., proti žalovanému FOOD FARM, s.r.o., so sídlom v Hlohovci, Dukelská č. 21, IČO: 31 442 226, zastúpenému spoločnosťou ius aegis s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ferienčíkova č. 7, IČO: 36 857 203, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27 Cpr 4/2013, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. februára 2016 sp. zn. 11 CoPr 4/2015, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Trnave z 3. februára 2016 sp. zn. 11 CoPr 4/2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave z 13. apríla 2016 č. k. 11 CoPr 4/2015-352 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. marca 2015 č. k. 27 Cpr 4/2013-185 určil, že jednostranný právny úkon žalovaného, a to výpoveď z pracovného pomeru z 5. apríla 2013, je neplatný. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 61 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1 a ods. 7, § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, ako i § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 20 ods. 1 a 2, § 39 Občianskeho zákonníka a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Rozhodnutie o organizačnej zmene, ako i výpoveď z 5. apríla 2013 boli podpísané F. G., a to na základe generálnej plnej moci z 21. júna 2012, podpísanej B. N. a H. G., ktorí boli oprávnení konať za spoločnosť žalovaného, ako to vyplývalo z obchodného registra. Súd prvej inštancie však vyhodnotil vyššie uvedenú generálnu plnú moc za neplatnú, nakoľko na základe takto široko udelenej plnej moci zastupuje žalovaného v celom rozsahu, pričom zo zákona patrí tento rozsah právomoci výlučne len konateľom. Žalovaný udelil plnú moc len jednej osobe, a to v rozsahu, ktorý zo zákona patrí len štatutárnemu zástupcovi. Preto ak bolo rozhodnutie o organizačnej zmene a výpoveď z 5. apríla 2013 podpísané splnomocnenkyňou, ide o neplatný právny úkon.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 3. februára 2016 sp. zn. 11 CoPr 4/2015 v spojení s opravným uznesením z 13. apríla 2016 č. k. 11 CoPr 4/2015-352

odvolacie konanie zastavil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, a to z dôvodu späťvzatia odvolania žalovaným. Za žalovaného zobral späť odvolanie B. Róbert Čík, nar. 28. augusta 1956, ktorý v zmysle nariadeného predbežného opatrenia uzneseniami Okresného súdu Trnava z 23. novembra 2015 č. k. 36 Cb 541/2015-180 a č. k. 36 Cb 542/2015-146 je oprávnený konať v mene žalovaného samostatne, preto odvolací súd považoval B. W. za oprávnenú osobu konať za žalovaného a z tohto dôvodu považoval jeho späťvzatie odvolania za úkon urobený oprávnenou osobou.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) niekoľko dovolaní, a to na pošte dňa 8. apríla 2016 dovolanie podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) s jeho doplnením zo dňa 4. mája 2016 podaným na pošte dňa 5. mája 2016 s prílohami (parafované dovolanie advokátom a plná moc udelená advokátovi). Tiež dovolanie podané na pošte dňa 21. júla 2016 z dôvodu vady konania podľa § 420 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 431 ods. 1 CSP). Navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu zrejmej nezákonnosti predbežných opatrení Okresného súdu Trnava sp. zn. 36 Cb 541/2015 a sp. zn. 36 Cb 542/2015 a s poukazom na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal otázkou rozporu záujmov B. ako osoby údajne oprávnenej konať za žalovaného a zároveň osoby, ktorá je otcom žalobcu a ktorá vedie nespočetné súdne konania proti žalovanému. Dovolateľ vo svojich dovolaniach zhodne poukazoval na uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 36 Cb 541/2015 a sp. zn. 36 Cb 542/2015 (pri ktorom uviedol, že uvedené uznesenie bolo na základe podaných odvolaní Krajským súdom v Trnave uznesením č. k. 31 Cob 18/2016-301 zmenené tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý), ktorými súd nariadil predbežné opatrenia a tiež určil ako osobu oprávnenú konať za žalovaného B., nar. S. S., ktoré považoval za nezákonné a presahujúce rámec aplikovateľného a prípustného zásahu súdu do predmetného vzťahu konateľov k spoločnosti a spoločníkov k spoločnosti. Dovolateľ tvrdil, že predbežným opatrením nie je možné konateľovi zakázať alebo obmedziť konanie v mene spoločnosti, lebo takéto obmedzenie možno platne a účinne vykonať len v rámci spoločenskej zmluvy spoločnosti alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Ďalej dovolateľ upriamil pozornosť a j n a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 Cob 231/2015-560, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že predbežným opatrením nie je možné určovať, kto je konateľom spoločnosti, lebo rozhodovanie o tejto otázke je vo výlučnej kompetencii spoločníkov spoločnosti podľa § 125 ods. 1 písm. f/ a § 133 ods. 4 Obchodného zákonníka. Podľa dovolateľa do funkcie konateľov boli zvolené pani F. G. a O. G., a to na základe uznesenia valného zhromaždenia žalovaného č. RP-11-08-2012 vo forme per rollam. Odvolací súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom tým, že vyhodnotil B., nar. S. za oprávneného konať samostatne za žalovaného, pričom ignoroval nezákonnosť vyššie uvedených predbežných opatrení Okresného súdu Trnava a zákonné prekážky konania B. v mene žalovaného, a to s poukazom na § 31a Občianskeho súdneho poriadku, § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedenému mal dovolateľ za to, že záujmy B. ako otca žalobcu a zástupcu žalovaného boli v rozpore so záujmami žalovaného. Uvedená skutočnosť vyplývala aj z toho, že predmetné súdne konanie je konaním sporovým. Späťvzatie odvolania B., nar. S. „ako zástupcom žalobcu a otcom žalovaného“ je absolútne neplatným právny úkon a žalovaného nijako nezaväzuje.

4. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach k dovolaniam žalovaného uviedol, že ich považuje za absolútne irelevantné, nakoľko boli podpísané neoprávnenými osobami. Poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Trnava z 28. septembra 2012 sp. zn. 7 Nsre 28/2012 a Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2013 sp. zn. 21 Cob 228/2012, v zmysle ktorých je zrejmé, že obchodný register nevykonával zápis zmeny konateľov spoločnosti na F. G. a O. G. z dôvodu, že nebolo preukázané, že s a platne stali konateľkami spoločnosti. Za neplatné žalobca považoval aj ustanovenie O. G. za zástupcu na doručovanie písomností a žiadal, aby súd takéto ustanovenie nebral do úvahy. Podľa neho za žalovaného pri späťvzatí odvolania a pri odvolávaní plnej moci udelenej advokátskej kancelárii ius aegis, s.r.o. nekonal žiadny splnomocnený zástupca žalovaného, ale osoba, ktorej toto oprávnenie konať vyplývalo v danom čase z vykonateľných súdnych rozhodnutí, preto nemohlo v danej veci dôjsť k akémukoľvek rozporu záujmov žalovaného a jeho zástupcu. Namietal podanie dovolania za žalovaného advokátskou kanceláriou ius aegis, s.r.o. ako neoprávnenou osobou, pretože plná moc zo dňa 25. júna 2012 je neplatná, uvedené plnomocenstvo bolo odvolané. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

5. Žalovaný podaním z 21. júla 2016 predložil stanovisko k vyjadreniu žalobcu k dovolaniu, pričom poukázal na hlasovanie vo forme per rollam v spoločnosti žalovaného, jeho zákonnosť a správnosť rozhodnutia o zvolení pani F. G. a O. G. do funkcie konateľov. Ďalej poukázal na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 22. mája 2015 sp. zn. 28 Cb 11/2013, v ktorom súd medziiným uviedol, že B. W. odo dňa 15. júna 2012 nie je konateľom spoločnosti FOOD FARM, s.r.o. t. j. žalovaného, a nemá právo konať v mene tejto spoločnosti ako jej konateľ a ani z inej pozície.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané, bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že je potrebné ho zrušiť.

8. Vzhľadom k tomu, že aj keď žalovaný podal voči rozhodnutiu odvolacieho súdu o zastavení konania niekoľko dovolaní (viď bod 3. tohto rozhodnutia, ďalej aj „dovolanie“), dovolací súd ich neposudzoval a nemohol posudzovať izolovane z dôvodu ich skoro identického obsahu a dovolacích námietok v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2016 (ďalej aj „O.s.p.“) a v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Na základe uvedeného aj s ohľadom na časový moment podaného dovolania vo väzbe na doručenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p., aj s ohľadom na § 420 písm. f/ CSP.

9. Dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým krajský súd odvolacie konanie zastavil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým bolo dovolanie prípustné, boli uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie dovolateľa nesmeruje proti uzneseniu, ktoré boli uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

10. Najvyšší súd s prihliadnutím na obsah dovolania, ako aj § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., osobitne skúmal, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia bolo dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

11. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

12. Na ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. kontinuálne nadväzuje ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. V prejednávanom prípade dovolateľ v dovolaní poukázal na dovolací dôvod podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (neskôr na § 420 písm. f/ CSP), keď uviedol, že zastavením konania z dôvodu jeho späťvzatia došlo odvolacím súdom k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým bolo žalovanému znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom spore odvolací súd uznesením zo dňa 3. februára 2016 č. k. 11

CoPr 4/2015-294 zastavil odvolacie konanie vo veci určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, a to na základe späťvzatia odvolania z 27. januára 2016 vykonaného B. W., nar. E., ktorý bol za žalovaného oprávnený konať na základe predbežného opatrenia nariadeného uzneseniami Okresného súdu Trnava sp. zn. 36 Cb 541/2015 a sp. zn. 36 Cb 542/2015 vykonateľnými dňom 1. decembra 2015. Vzhľadom na nariadené predbežné opatrenie, ktoré bolo vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť, vyplývali z neho právne účinky v ňom uvedené, medziiným aj účinok, že konať a podpisovať vo všetkých veciach za žalovaného samostatne bude B. W., nar. S.. V tejto súvislosti dovolací súd však dáva do pozornosti tú skutočnosť, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalobu proti žalovanému ako právnickej osobe (§ 18 ods. 2 písm. a/ Občianskeho zákonníka) podal a žalobcom v danom spore je B. W., nar. S., pričom za žalovaného v čase podania žaloby (15. augusta 2013) a vydania rozhodnutia vo veci samej súdom prvej inštancie (19. marca 2015) konali podľa výpisu z obchodného registra dvaja konatelia B. N. a H. G. vždy spoločne, o ktorej žalobe súd prvej inštancie rozhodol tak, že jej vyhovel. Následne bolo zo strany žalovaného podané odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej, ktoré v merite veci odvolacím súdom prejednané nebolo, nakoľko podľa odvolacieho súdu došlo k späťvzatíu odvolania, a to B. W., nar. S. ako osobou oprávnenou konať za žalovaného na základe predbežného opatrenia nariadeného uzneseniami Okresného súdu Trnava sp. zn. 36 Cb 541/2015 a sp. zn. 36 Cb 542/2015.

15. Každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 20 O.s.p. a § 67 CSP). Za právnickú osobu koná a) štatutárny orgán; ak štatutárny orgán tvorí viacero fyzických osôb, koná za právnickú osobu jeho predseda, prípadne jeho člen, ktorý tým bol poverený, b) zamestnanec, ktorý tým bol poverený štatutárnym orgánom, c) vedúci odštepného závodu alebo vedúci organizačnej zložky, o ktorých zákon ustanovuje, že sa zapisujú do obchodného registra, ak ide o veci týkajúce sa tohto závodu alebo zložky, alebo d) prokurista, ak podľa udelenej prokúry môže samostatne konať (§ 21 ods. 1 O.s.p., § 72 CSP odkazuje už len na osobitný predpis o konaní za právnickú osobu). Ustanovenie § 21 odseku 1 O.s.p. sa nepoužije, ak tento zákon alebo osobitný zákon ustanovuje, že za právnickú osobu konajú iné osoby (§ 21 ods. 2 O.s.p.). Za právnickú osobu nemôže konať ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami právnickej osoby (§ 21 ods. 3 O.s.p.).

16. Podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

17. U právnických osôb spôsobilosť byť účastníkom konania a procesná spôsobilosť vznikajú a zanikajú zároveň. Právnické osoby pred súdom môžu konať len prostredníctvom fyzických osôb (viď rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obdo 8/2013). Obchodný zákonník upravuje konanie za právnickú osobu v ustanoveniach § 13 až § 16 (konanie zo zákona za právnickú osobu), pričom striktné rozlišuje konanie zástupcu od konania štatutárneho orgánu (§ 13 ods. 1 Obchodného zákonníka) a samostatne upravuje prokúru, ktorá je formou zmluvného zastúpenia podnikateľa (§ 14 Obchodného zákonníka).

18. Vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení je zrejmé, kto koná za právnickú osobu a kto za ňu konať nemôže. Tiež je zrejmé, že za právnickú osobu konať nemôže osoba v prípade, ak dôjde k stretu (kolízii) jej záujmov a záujmov právnickej osoby. Pri posudzovaní rozporu medzi záujmami osoby konajúcej za právnickú osobu a záujmami právnickej osoby (ďalej len „rozpor záujmov“) je potrebné vždy vychádzať z povahy konkrétneho právneho úkonu, ako aj zo všetkých okolností prípadu tak, aby bolo možné náležite zabezpečiť ochranu záujmov právnickej osoby. Porušenie zákazu výslovne vyjadreného v § 21 ods. 3 O.s.p. malo za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože by išlo o právny úkon odporujúci zákonu. Ak súd zistí, že záujmy osoby konajúcej za právnickú osobu sú v rozpore so záujmami právnickej osoby, vylúči túto osobu z výkonu tejto činnosti a neodkladne vyzve právnickú osobu, aby poverila na konanie vo svojom mene inú osobu. Pokiaľ by takáto osoba neexistovala, súd mal možnosť ustanoviť právnickej osobe opatrovníka (§ 29 O.s.p.). Aj podľa rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obdo 8/2013 ustanovenie § 21 ods. 3 O.s.p. upravovalo osobitný prípad, kedy konanie štatutárneho orgánu je vylúčené v prípade, keď takáto osoba pred súdom vystupuje v opačnom procesnom postavení ako právnická osoba. V takom prípade

štatutárny orgán (v danom prípade konateľ) za právnickú osobu konať nemôže, dochádza tým k stretu záujmu, čo je neprípustné (viď aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 234/2014). Tiež podľa R 37/2000 Najvyššieho súdu Českej republiky fyzická osoba, ktorá je štatutárnym orgánom právnickej osoby - podnikateľa (§ 13 ods. 1 Obchodného zákonníka), nemá právo konať za právnickú osobu - podnikateľa v spore, ktorý s ňou vedie.

19. V danom spore žalovaný po tom, ako súd prvej inštancie na základe žaloby žalobcu B. W., nar. S., medziiným vo výrokovej časti rozsudku určil, že jednostranný právny úkon žalovaného, a to výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 5. apríla 2013 je neplatný, podal voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, ktoré odvolacím súdom nebolo meritórne prejednané v dôsledku uskutočneného späťvzatie B. W., nar. S., podľa tvrdenia žalovaného otcom žalobcu. Odvolací súd odvolacie konanie na základe odvolania žalovaného zastavil bez toho, aby vyššie uvádzané skutočnosti (bod 15. až 18. tohto rozhodnutia) zisťoval a vyhodnocoval, formálne bez ďalších dôsledkov posúdil späťvzatie odvolania aj bez ohľadu na zjavnú totožnosť mien žalobcu a osoby, ktorá za žalovaného konala a uskutočnila späťvzatie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorá osoba bola zároveň zjavne odlišná od osôb konajúcich za žalovaného v čase podania žaloby zo strany žalobcu. Odvolací súd sa nezaoberal otázkou, či v konkrétnom prípade nedošlo k stretu záujmov medzi žalovaným a v čase späťvzatia odvolania voči rozhodnutiu vo veci samej, osobou konajúcou za žalovaného nevynímajúc aj ďalšie okolnosti prípadu vrátane ohľadu na právny pomer takejto osoby so žalobcom v danom spore. Dovolací súd zároveň dodáva, že z obsahu spisu následne vyplýva, že rozhodnutiami Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31 Cob 18/2016 a sp. zn. 21 Cob 28/2016 boli rozhodnutia sp. zn. 36 Cb 541/2015 a sp. zn. 36 Cb 542/2015 zmenené tak, že súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým okrem iného bol B. W., nar. S. oprávnený konať a podpisovať vo všetkých veciach za žalovaného samostatne, zamietol. Napokon aj z výpisu z obchodného registra žalovaného je zrejme skončenie funkcie konateľa B. W. 15. júna 2012.

20. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že v danom spore zastavením odvolacieho konania bez objasnenia okolností, či medzi žalovaným a osobou oprávnenou konať za žalovaného nebol daný rozpor v ich záujmoch (§ 21 ods. 3 O.s.p.) v čase uskutočnenia dispozičného úkonu späťvzatia odvolania so zreteľom na všetky ďalšie okolnosti prípadu, ako aj na osobu žalobcu vystupujúcu pred súdom v opačnom procesnom postavení ako osoba konajúca za právnickú osobu ako žalovaného v danom spore, bola tým odňatá možnosť dovolateľa ako účastníka konania (či strany v spore) konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., resp. nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie (vrátane opravného uznesenia) vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, na základe čoho najvyšší súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP). S prihliadnutím na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozhodnutie, nezaoberal sa ďalšími námietkami a návrhmi uvedenými v dovolaní.

21. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.